

Хитова се смирява, дейността му придобива по-друга насока и волният хайдутинъ се превръща постепенно въ мждъръ политикъ, който преценява нѣщата по-дълбоко и който не е склоненъ да дава жертви, когато тѣ не ще допринесатъ особена полза. Безъ да е измѣнилъ на основната насока на живота си — борба противъ поробителя —, Хитовъ преминава отъ една идеология къмъ друга, отъ старото хайдутство и четничество на Раковски къмъ организираното всенародно възстание на Левски. Докато другитѣ стари хайдушки войводи, като Филипъ Тотя, напимѣръ, си останаха докрай все сжщитѣ буйни и необуздани горски чеда, неподатливи на организация и организационенъ животъ, Хитовъ, съ своя здравъ природенъ разумъ и съ прозрението си на човѣкъ отъ народа, успѣ да надвие миналото и да погледне, заедно съ младитѣ, къмъ бждещето.

Още при създаването на новата революционна организация Левски се обърна къмъ своя бившъ войвода отъ Стара-планина и го покани да присъедини силитѣ си къмъ сдруженитѣ сили на младата революционна партия. Ако и все още колебливъ въ схващанията си и действията си, Хитовъ не му отговори съ отказъ. Той се отнесе благосклонно къмъ идеитѣ на своя знаменосецъ, но каточели не бързаше да тръгне по новия пжтъ; защото, тръгналъ веднажъ, той не можеше да се върне. И когато, следъ три години, на 1871 година, Левски приготви проектъ за уставъ на революционната организация и го прати на Хитова за мнение, войводата му даде съвети и напжтствия, пълни съ мждрость, предвидливостъ и истинска загриженостъ за сждбата на организацията, която се бѣше вече утвърдила въ съзнанието му като необходимостъ.

Въпрѣки, че Хитовъ живѣеше далечъ отъ срѣдището на революционната дейностъ и не можеше да взема живо участие въ работитѣ на организа-